

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10500

за изменение в частта за разноските

гр. София, 28.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в закрито заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

като разгледа дело номер **11434** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК.

С постановеното по делото решение №5975/12.10.2023г. АССГ, 11 състав:

„ОСЪЖДА Главна дирекция “Охрана“ – Министерство на правосъдието да заплати на Н. П. Р. [ЕГН] – изтърпяващ наказание ЛС в затвора София сумата от 500/петстотин/ лева, представляваща обезщетение за претърпени вследствие нарушение на чл.3 от ЗИНЗС неимуществени вреди, изразяващи се в изтърпени неудобства по време на транспортирането му на 12.04.2022г. от затвора – [населено място] до затвора [населено място] с микробус на ответника с рег. [рег.номер на МПС] , ведно със законната лихва върху посочената сума от момента на предявяване на исковата молба 19.12.2022г. до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска за горницата над тази сума до пълния предявен размер от 4500 /четири хиляди и петстотин/ лв.

ОСЪЖДА Главна дирекция “Охрана“ – Министерство на правосъдието да заплати на Н. П. Р. [ЕГН] – изтърпяващ наказание ЛС в затвора София разноски по делото в размер на 122 /сто двадесет и два/ лева.“

С касационната жалба ищецът Н. П. Р. иска да бъде изменено решението в частта за разноските, като те му се присъдят в пълния размер, в който са направени - 1000лева адвокатско възнаграждение за адв. С. И. и 10 лева платена държавна такса. Счита, че производството е по специалния ред, който не предвижда редуциране на разноските, съобразно уважената част от иска.

В отговора, постъпил на 24.11.2023г. Гл. директор на ГД „Охрана“ счита, че искът е по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и е насочен срещу ответник, който не е специализиран орган по изпълнение на наказанията, поради което е неприложим ЗИНЗС.

Съдът намира искането за допустимо, тъй като е подадено в срока по чл.248, ал.1 от ГПК.

Разгледано по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНО**.

Съдът е квалифицирал производството като такова по реда на чл.284 – чл.286 ЗИНЗС,

вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, във вр. с чл.203 и сл. от АПК.

Чл. 285 от ЗИНЗС препраща към Глава Единадесета от АПК - чл.203 и сл. АПК, който пък в ал.2 за неуредените въпроси за имуществената отговорност по ал. 1 препраща към разпоредбите на ЗОДОВ или на ЗИНЗС. Предвид, че вредите които ищецът е претендирал са причинени от ГД „Охрана“, но по време на изтърпяване на наказание ЛС, във връзка със сложния фактически състав на отговорността, формиран едновременно от елементи, съдържащи се, както в разпоредбата на чл.284, ал.1 ЗИНЗС, така и на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, то неправилно ищецът смята, че е приложим изцяло специалният ред за отговорност на държавата за вреди, който категорично изключвал редуциране на присъдените разноски, според уважената част от исковата молба.

Независимо от горното, дори за разноските да се приложи предвиденото в чл.286 от ЗИНЗС, то искането за изменение отново се явява неоснователно, по следните съображения:

От претендираните 1010 лева разноски, съдът е присъдил 122лева.

Според чл. 286, ал.3 от ЗИНЗС, когато искът се уважи частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесена държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, когато е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.

Заплатеният на адв. С. И. адвокатски хонорар, според договора за правна помощ на лист 94 от делото възлиза на 1000лева. При уважен иск от 500лева при претендирани 4500лева, следва да се присъдят 111,11лева за адвокат плюс 10 лева за държавна такса или общо 121,11лв. Предвид присъдените с решението 122лева разноски, искането за изменение в частта за разноските съдът при всички положения следва да отхвърли.

На основание чл. 248 от ГПК АССГ, 11 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането за изменение на Решение №5975/12.10.2023г. АССГ, 11 състав в частта за разноските, направено в касационната жалба на Н. П. Р..

Определението подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред тричленен състав на АССГ.

СЪДИЯ: